

hvor vi gerne vil tilkendegive: Vi vil, så vidt det overhovedet er muligt, sikre de vilkår, vi fra starten har sagt der vil være i den periode, der er gået, fra vi har haft de gamle skatteregler, til vi får de nye skatteregler kørt ind.

Grunden til, at vi så er nødt til at gå ind og lave den her ekstra ordning, er jo, at kommuneskatterne og amtsskatterne i nogle kommuner og amter er blevet højere end forudsat i aftalen med regeringen, og det vil sige, at der er nogle befolkningsgrupper, der ikke får helt det rådighedsbeløb, der er forudsat i skattereformen.

Den slags udsving kan man selvfølgelig ikke undgå i et samfund, der er lokalt styret i så stort et omfang, som det danske er det, og hvor serviceniveau og skattetryk fastlægges lokalt. Det betyder også, at man ikke centralt fuldstændig kan regulere de økonomiske vilkår. Men vi vil gerne afbøde virkningerne for nogle af de grupper, der er tale om, sådan at vi kommer så tæt som muligt på det rådighedsbeløb, der har været forudsat.

Men det er fuldstændig rigtigt, som det er blevet sagt, at det ikke er muligt at lave nogen millimeterdemokratisk eller millimeterøkonomisk retfærdig løsning, fordi der netop er tale om så vidt forskellige lokale vilkår. Men da der tidligere har været skabt ubegrundet usikkerhed omkring pensionisternes vilkår under skattereformens indkøring, vil regeringen gerne sende et signal om, at de, så vidt det nu er os muligt, skal sikres de økonomiske vilkår, de var stillet i udsigt.

Det er så rigtigt, at der er lavet et ændringsforslag, der betyder, at pensionister i kommuner med lav skat ikke får den her kompensation. Det ændringsforslag er jo lavet ud fra den overvejelse, at det jo ikke er så påkrævet at kompensere pensionister for skattestigninger, når det sker med udgangspunkt i en lav skat, for dér er rådighedsbeløbet så selvsagt større, og da vi jo som bekendt skal passe godt på statens penge og økonomisere med dem, så har vi ment, at det her var den mest hensigtsmæssige og mest økonomisk retfærdige løsning i det her enkle år, vi taler om.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal sige til socialministeren, at der øjensynlig er en lang gang fra Socialministeriet til Socialudvalget, når det drejer sig om bilag, og det er så rimelig beklageligt – vi har ikke fået dem. Men jeg anfægter ikke, at ministeren siger, at de er sendt over fra ministeriet.

Når ministeren nu siger, at det her forslag skal afbøde virkningen af skatteforhøjelser for nogle af de grupper, der ellers rammes, så er mit spørgsmål fortsat: Hvad er det, der gør, at det er værre at være pensionist i en af de kommuner, end det er at være efterlønsmodtager, dagpengemodtager, kontanthjælpsmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende? Det har jeg meget svært ved at se, og jeg synes fortsat, at det her er at sprede fuldstændig tilfældigt ud.

Så siger ministeren, at det ikke er nødvendigt at kompensere de steder, hvor der er lav skatteprocent. Næh, det kan ministeren da selvfølgelig mene, men hele begrundelsen for forslaget bortfalder jo så, for hvad med de kommuner, som jeg nævnedes her for lidt siden, hvor skatteprocenten er 33,9, hvor man ikke får kompensation, men i den kommune, hvor skatteprocenten er 31,5, dér får man kompensation? Så der er altså ikke rigtig hold i ministerens argumentation.

Erik Larsen (V):

Jeg vil sige, at det er et forslag, som egentlig ikke ligner et, der har groet i socialministerens have, for jeg synes, der plejer at være mere konsekvens i de ting, man ser fra socialministerens hånd. Her er der tale om et forslag, der hverken er socialt afbalanceret eller retfærdigt.

Når ministeren siger, at det her er et forsøg på at kompensere for de ændringer, der er sket i forhold til de udmeldinger, regeringen kom med omkring skattereformen, så har jeg i mit indlæg påpeget, at der her er tale om, at der er 300.000 pensionister, som siden skattereformen i virkeligheden har fået en skattestigning, der er lige så høj som den, der kompenseres for, men som altså ikke får nogen kompensation.

Det må jeg tolke på den måde, at ministeren konkluderer, at hvis bare forringelserne af levegrundlaget sker over tilpas lang tid, så er det ikke uacceptabelt. Så jeg synes, ministeren og regeringen endnu en gang skal overveje muligheden heraf mellem anden og tredje behandling.

Jeg tænker også på alle de grupper i dette land, som regeringen vel også tænker på, som i øvrigt ikke har en særlig høj indkomst. De skal så bare fortsat betale. Jeg synes, det er et meget usolidarisk forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.